

je pa ta, da ne samo ruskim, ampak tudi avstrijskim judom bi se morala ustaviti šnopsarija“.

* Število vseučiliščinih študentov v Zagrebu je letos više kakor vsa prejšnja leta in znaša skupaj 355, med katerimi je bogoslovcev 52, pravoslovcev 244, modroslovcev 59.

Naši dopisi.

Iz slav. Broda 4. sveč. J. R. — Ker vem, da naši ljudje tudi o vožnji in voznikih tu na turški meji radi kaj zvedó, naj jim povem, da sem od vseh svetih s pet pari prav lepih kónj tukaj, pa veliko trpljenja prestal ta čas. Sprvega nisem mogel štale dobiti; samo za streho čez konje sem moral vsak dan 3 gold. plačati, 28 dni sem pa plačal od majhne in tako tesne štale, da še konji niso imeli prostora ležati, vsak dan po 8 gold., za 28 dni 224 gold. Ob novem letu sem se selil v svojo štalo, ki sem jo postavil na tako imenovanemu „Zverincu“ med mestom in novim kolodvorom, pri cesti prav na lepem kraju; zraven imam sobe za stanovanje ljudi in pa kovačnico na tri ognje. To me je stalo čez 3000 gold. Pribita podkev veljá 1 gold. Voznikov je bilo na tavžente po cestah in v mestih. Ceste so bile od kraja zrezane in tako zvožene, da vsak voznik pri praznem ali polnem vozu je na vozu sedeti moral; zraven konj iti mu ni bilo mogoče zavoljo stršanskega blata. Trda zima je voznike odpravila, vendar veliko jih je posilenih ostalo, ki so noč in dan pod prostim nebom. Konjem, ki do kolen stojijo v blatu, so primrznile včasih noge k zemlji tako, da so jih s krampom morali odkopati. — Ker vsak dan peljá čez 150 voznikov iz Broda v Sarajevo in v druge Bosenske kraje, se lahko misli, koliko mraza pretrpé. Tudi 6 Rusov je blagá naložilo in so bili že čez Savo v turškem Brodu, al po pismu iz Ruskega so blagó v Brodu z vozov zmetali, in brez odloga se domú podali. Prepovedana jim je bila vožnja. Jaz v Bosno še nisem vozil, in ostanem raji v Brodu, pa za trdno upam, da bom za svoje stroške in skrb že tukaj dobro povračilo dobil.

V Gorici 9. febr. — Ustanovili so v našem mestu novo dobrotno društvo imenovano po sv. Vincenciju Pavlanskem. Namen temu društvu je, pospeševati pobožnost in nравnost v ubozih družinah ter podpirati jih materialno. Začetnik te družbe, g. baron Bresciani, je umrl preteklo jesen; njena pravila so zdaj vladno potrjena. — Pretekli petek, 7. t. m., je bila v prvostolni cerkvi — črno opravljeni — slovesna maša za rajncega Pija IX., katere se je mnogo gospode udeležilo; njej na čelu francoski dvor. Maševal je preč. gosp. prošt baron Codelli. — Tukajšnji dež. šolski svet je dobil na Pariški razstavi zlato medaljo za razne razstavljene reči, med katerimi se odlikuje zemljevid naše domače dežele, ki ga je izdelal nadučitelj gosp. Pik. — Mnogo neumnega je kvasil te dni „L' Isonzo“ zastran tistega ministerskega razpisa od lanskega meseca julija, vsled katerega nista deželna jezika več obligatna v srednjih šolah. Trdil je, da je ministerstvo ta razpis preklicalo. Resnico je menda zadela „Soča“. Ministerstvo je na dotično vprašanje odgovorilo, da red v maternem jeziku pri klasifikaciji veljá. (Nekateri so namreč mislili, da na pr. slab red iz tega predmeta nič ne storí, da le ima učenec v družih predmetih dobre redove). — Nulla dies sine linea; vsak dan se človek kaj navadi. Včeraj, na pr. sem slišal prvokrat ta-le lepi domači pogovor: „Čast in hvala sta se po blatu metala: čast je ušla na hrast, hvala je v blatu ostala“. Danes pa me je nekdo

naučil, kako mi je storiti, kedar bom kandidat za — turški državni zbor. — Eden najodličniših duhovnikov naše nadškofije se je častni službi odpovedal in stpil v Rimu v neki mniški red. Ta novica je vzročila veliko senzacijo med nami.

Iz Tuhinjske doline 3. sveč. (Lan — druga letina — Bosna — in pa vratna bolezn) Da vstrežem sl. kmetijski družbi, naj tudi jaz povem, kako se je lanska in predlanska setev ruskega lanu obnesla. Leta 1877. je dobro obrodil, predivo bilo je lepo, semena pa komaj toliko, kolikor se ga je vsejalo. Lani ga je komaj polovica ozelenela, pa še tega je le ena tretjina odrastla, vse drugo pa je pri tleh ostalo, dasiravno se mu je tako postreglo, kakor prejšnja leta, pozneje se je še precej dobro obnesel; predivo je bilo lepo, semena pa malo. Ne vem, ali je bilo seme napačno, ali ni pri nas zemlja za-nj ugodna. *) — Kar se lanske letine pri nas tiče, bila je srednja; jesen in zima ste se nam prav slabo obnesle, kajti mnogim gospodarjem gre prav hudo za steljo, nekateri še listja ne morejo dobiti. — Prešičev so naši kmetje veliko odebelili, pa imajo prav nizko ceno, po 16—17 krajc. stari funt. Tudi pšenica in oves sta dober kup, družega žita pa naši kmetje celó nič ne prodajajo. Semenske detelje nobeden noče kupiti. — Ker denarja silno pomanjkuje, je tudi iz našega kraja šlo veliko ljudi v Bosno, da bi si kaj prislužili in s tem davke poplačali, pa svojo družino preživili. — Tudi v našem kraju imamo tisto hudo vratno kužno bolezn, po kateri posebno otroci mrjó. Podbregar.

Iz Kostanjevice. — 15. dne januarija smo imeli novo volitev v občinski zastop, pri kateri so bili izvoljeni: za župana Janez Kuntarič, posestnik, za svetovalce pa Anton Straus, France Marenčič, Janez Kalin in Janez Bučar, vsi iz Kostanjevice.

Iz Ribnice. — Pri volitvi občinskega starešinstva 10. dne januarija so bili izvoljeni za župana Janez Kljun, posestnik in trgovec iz Ribnice, za svetovalce pa: Anton Arko iz Ribnice, Janez Zadnik iz Podstene, Anton Perjatelj, France Pucelj in Anton Pogorelec, vsi iz Goriške vasi.

Iz Bizovika 11. sveč. — V čitalnici naši smo v nedeljo imeli prav lepo veselico, ki je veljala najbolj našemu slavnemu udu gosp. dr. Jan. Bleiweisu. Vmestili smo namreč njegovo od podobarja Zajca narejeno podobo čitalnični dvorani, kamor jo je nesel njegov iskren prijatelj A. J. — Ko je bila podoba na svojem mestu, je Janez Babnik ga slavil v navdušenem govoru, naštevši zasluge in lastnosti prvega boritelja za pravice našega naroda. Konec govora pa: „Večni Bog naj nam ohrani še mnogo mnogo let našega očeta!“ je bil z gromovitimi živio klici sprejet. Potem je pristopila mlada deklica — Marija Brajerjeva — in s krasnim lavorovim vencem ovenčala podobo, rodoljubna Bizoviška dekleta pa so zapela „Naprej zastave Slave“. Po tej slovesnosti je na korist čitalničin bila tombola, potem pa godba, pri kateri se je mladi svet ves vesel sukal, stareje kosti pa pri kozarčku vinca zadovoljno gledale pošteno veselje.

Iz Ljubljane. — Visokospoštovani vitez Schneid, dvorni tajnik v pisarnici cesarjevi in posestnik grajšine Zapriške pri Kamniku, katerega je družba kmetijska za svojega dejanskega uda izvolila, je centralnemu odboru poslal 5 cekinov s željo, naj odbor razpiše kakošno kmetijsko, naši deželi koristno vprašanje; kdor na to vprašanje najbolji odgovor dá in to v slovenskem jeziku, da ne bode „Novicam“ še le treba

*) Brž ko ne ni seme v vseh sodčkah enako bilo.

prestave, dobí darilo onih 5 cekinov. Izvolitev primerne vprašanja in vse drugo prepušča blagodušni vitez Schneid, ki je zdaj po posestvu tudi naš deželan, centralnemu odboru družbe kmetijske.

— (Iz seje deželnega odbora dne 7. t. m.) Deželne štipendije po 60 gld. za učence živinozdravniške in podkovijske šole v Ljubljani je deželni odbor podelil Andreju Rovanu iz Cela, Janezu Lesarju iz Ribnice in Francu Mrvi iz Vač; — zaradi oddaje vincarske službe na deželni vino- in sadjerejski šoli na Slapu se je podaljšal čas za prošnjike do 2. marcija in se razpis razglasi tudi v časnikih „Soča“ in „Eдинost“; občini Polhovogradiški se dovoli 16% priklade na direktne davke za cestne potrebe; — občini Stari trg v črnomeljskem okraji pa 50% priklada na direktne davke za zidanje župnikovega poslopja; — kupčijski zbornici kranjski se dovoli 100 for. iz deželnega zaklada za nakup modelov iz pariške svetovne razstave; — prošnja filharmoničnega društva za brezplačno porabo redutne dvorane za koncerte se ni vslišala, druga prošnja tega društva za deželno podporo za filharmonično glasbeno šolo se bode pa izročila prihodnjemu deželnemu zboru s proračunom deželnega zaklada za prihodnje leto; — razposojilo 12000 gld. iz Jan. Kalisterovega premoženja za občinske podpore se razpiše; — dopis deželne vlade, da se stroški za shode (konference) ljudskih učiteljev ne prevzemo na državni zaklad, vzela se je na znanje; — deželnemu šolskemu svetu se odgovori, da naj se učiteljska služba na ljudski šoli v Dvoru (pri Žužemberku) zaradi definitivne oddaje razpiše; — predlogu krajnega in okrajnega šolskega sveta za definitivno oddajo učiteljske službe v Velikem Gabru Jožefu Zajcu se pritrudi.

— Deželni odbor je revnim družinam rezervistov, kateri so v vojaški službi v Bosni in Hercegovini, 6. mesečno podporo v znesku 546 gold. 50 sold. iz v ta namen nabranih denarjev naukazal.

— (Vincarska služba na Slapu.) Da bi se več sposobnih kompetentov za službo vinarja na deželni vino- in sadjerejski šoli na Slapu z letno plačo 300 gold. in z naturalnim staaovališčem oglasilo, je deželni odbor čas za vlaganje prošinj do 2. marcija t. l. podaljšal s to prenapredbo razpisa od 19. decembra l. l., da se za to službo zahteva znanje samo slovenskega jezika v govoru in pisanju.

— Na tukajšni Stremajerjevi „nemški“ realki je dobil Nemeč dr. Binder profesuro.

— Šolskemu nadzorniku gosp. Šolarju, ki se je v nedeljo jako ljubeznjivo poslovil od učiteljskih zborov tukajšnje gimnazije in realke, so gimnazijsti hoteli napraviti bakljado v znamenje velikega spoštovanja; al na željo gospoda nadzornika so ovacijo opustili.

— Matice „občni zbor“ bode 12. marcija. Tako je bilo sklenjeno v poslednji seji Matičinega odbora 5. dne t. m. Prihodnjič prinesó „Novice“ zapisnik te seje.

— (Katoliško društvo) napravi v svojih prostorih v dr. Ahačičevi hiši št. 13 na starem trgu 16. dne t. m. veliko tombolo. — Začetek ob pol šestih zvečer.

— Da naši bratje na Českem čislajo tudi slovensko pesem, vidimo iz došlega nam programa „besede“, ki jo pevsko društvo „Lipa“ v Lipniku napravi 9. marcija, in v katerem se s slovenskim in českim tekstom nahaja lepa Riharjeva pesem „Žalosten glas zvonov“.

— Gosp. Fr. Goršiču na čast objavlja „Cerkveni Glasb.“ v zadnjem listu, kako lepo se mu je zopet posrečilo popraviti orglje Cecilijanske orgljarske šole, ki jih je skazil mož, ki se domišlja velikega orgljarskega mojstra. „Cerkv. Glasb.“ tedaj po pravici obrača pozornost cerkvenih oblastnij na domoljubnega g. Goršiča.

— Radosten nam je došel glas, da so slovenski vseučiliščniki na Dunaji ustanovili „slovensko literarno društvo“, ki hoče delati na povzdigo slovenskega slovstva. Na čelu mlademu društvu stoji gosp. Anton Trstenjak, podpredsednik mu je g. Jos. Hubad, tajnika sta mu gosp. Podgornik in Štrekelj, zraven njih pa še odborniki gospodje Hostnik, Šubic in Suhač.

— (V današnjem „Oglasniku“) so natančni pogoji oddaje že zadnjič omenjenih mizarških, ključarskih, steklarskih in barvarskih del za norišnico na Studencu.

— (Potres.) Ravnokar $\frac{3}{4}$ 3. ure popoldne čutili smo v Ljubljani precej hud, 4—6 sekund trajajoč potres. Gibanje prihajalo je od izhoda proti zahodu. Med podzemeljskim bobnenjem čutil se je dvakratni močan potis nakviško.

— (V čitalnici) je v nedeljo zopet mali ples, ki se je letos našim gospojam in gospodom močno priljubil; godel bode tudi ta večer gledališki kvintet. Opozorujemo pa še posebno na šaljivo pustno veselico s plesom na debeli četrtek (20. dne t. m.), za katero se po zgledu takih veselice v Pragu jako šaljivi program ravnokar razpošilja. Na to „debelo besedo“, kakor nam vabilo kaže, vabita „Njegova predpustna Visokost knez Kurent in Njena predpustna Debelost kneginja Donda“; programa, katerega izvršiti hočeta s pripomočjo Satire in Humorja ter družih vidnih in nevidnih duhov, obsega šaljive pesmi, strašno romantično igro v enem dejanji in 7 osobami, velikansko loterijo in ples. Vstopnina udom čitalničnim je prosta, neudje plačajo 1 ranjš ali 1 gold. Začetek ob 7 $\frac{1}{2}$ uri. No, to bode šala za popokati!

— („Brencelj“ št. 2.) je s svojo podobo naredil veliko senzacijo med učiteljicami in pripravnicami. Podoba kaže namreč zgorej učiteljico, dokler je še mlada; šola je še primerno mirna, otroci poslušajo, le v zadnji klopi je kak nagajivec. Vse drugače spodej. Tu je učiteljica stara samica, vsa grbasta, brez zob, v roki ima tobačnico, s katere noslja, okoli nje je več maček in psičkov, ki se med seboj in z otroci ravšajo — tako, da je vse pokonci. Misel in izpeljava podobe je dobra, času primerna, kaže nam zopet kos nove šole. — V drugem je tudi ta „Brencelj“ muhast in bodeč, kakor je njegova navada.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja 12. svečana. — Čakali smo in čakali, pa ničesa nismo pričakali. Novega ministerstva še ni. Grof Taaffe je prejel od cesarja nálog, naj sestavi novo ministerstvo. Grof se je veliko trudil, nagovarjal marsikaterega, tudi silil se mu je marsikdo, zato smo zadnje dni dobivali cele litanije imen ministrskih. Ni bilo tedaj dvombe, ko smo včeraj pisali uvodni članek današnjim „Novicam“, da se grofu Taaffe-u posreči sestaviti novo ministerstvo. Kar pa je včeraj nenadoma počil glas, da grof Taaffe nič ne opravši se je vrnil nazaj v Inspruk. Kaj pa zdaj? Boli kdo drug dobil nálog, ki ga Taaffe ni izvršil? Bo li mrtvo Auserspergovo ministerstvo zopet iz groba ustalo? Ali se bode morebiti začasno ministerstvo uradnikov sestavilo? — Tako je ustavoverska stranka 10 let svojega gospodarstva v blato zavozila državni voz, da si po Taaffe-u na pomoč poklicani možje ne upajo, ga potegniti iz mlake!

— Zbornica gosposka je 6. dne t. m. v 5 — beri petih — minutah rešila berlinsko pogodbo, za katero je zbornica poslancev potrebovala 9 sej,